

Press quotes BREL, version nov. 2025

NL

" 'Brel' is een atypische voorstelling in het (recente) oeuvre van De Keersmaeker, en net daarom zo verrassend. Het is zowel een persoonlijke terugblik van een ouder wordende danseres op een tijd die verstreken is – met ook enkele referenties naar de armbewegingen uit haar beroemde debuut 'Fase' – als het werk van een artiest die blijft experimenteren en spelen."

****** De Standaard**

"Op muziek van Jacques Brel danst Anne Teresa De Keersmaeker de biografie van haar leven."

****** De Standaard**

" 'Brel' is een verrassende en persoonlijke productie geworden, waarin De Keersmaeker haar sérieux inruilt voor kwinkslagen en humor, en ze bevrijd lijkt als ze danst."

****** De Standaard**

"Om het met haar geliefde spiraal te zeggen: ze draait eens in de omgekeerde richting, niet richting cerebraliteit, maar richting emotionele openheid, zelfspot en onbezonnen speelsheid."
e-cetera

"In de dansvoorstelling 'Brel' wervelt de levenslust van de Belgische chansonnier over het podium."

****** De Volkskrant**

"Naast voormalig breakdancer Solal Mariotte vindt Anne Teresa De Keersmaeker zichzelf wederom opnieuw uit."

Theaterkrant

"Verleden, heden toekomst. De voorstelling heeft de bescheiden rol die artistieke schoonheid nog kan spelen ingevuld."

Theaterkrant

"De kleine, ranke figuur van de 65-jarige wereldberoemde choreografe ontroert, alsof ze met haar wijde herenkostuum ook haar publieke persona heeft afgelegd."

******* NRC**

"In 'Brel' toont Anne Teresa De Keersmaeker de moed door zich van een heel andere kant te laten zien, zonder zichzelf te verloochenen noch Brel (nog verder) te canoniseren."

******* NRC**

"De thema's liefde, dood, dans, tijd en ouderdom weven het stuk aan elkaar en openen de weg naar een reeks hartverscheurend sentimentele beelden. Dit vormde een belangrijke verhaallijn in Brels oeuvre, en naarmate de voorstelling vordert, wordt dat gewicht des te sterker voelbaar."

Le Monde

"Als Anne Teresa 'BREL' maakt als een duet met Solal Mariotte, is het om iets nieuws over zichzelf te laten zien: haar kwetsbaarheid. Een kwetsbaarheid die ook van ons is, als we ons toestaan opnieuw verbinding te maken met hoe bepaalde liedjes ons hielpen de tijd te ervaren. Men zou zich kunnen voorstellen dat Brel, die zijn poëzie zo briljant bewapende tegen het spel van schijn, deze lichtelijk ondeugende houding van de choreografe, door er vandaag bij zijn liedjes bij te dansen, zou hebben gewaardeerd."

Le Figaro

“Brel vierde de liefde, het feest en de vriendschap, het leven... en maakte zich ook veel zorgen over de dood. In deze prachtige voorstelling deelt de beroemde choreografe haar liefde voor populaire, dansbare muziek met een jonge partner, en trilt het stuk van al deze gemengde emoties.

Télérama

“In plaats van nostalgie zie je er een heropleving van energie, een nieuwe speelse knipoog van het brutale meisje uit ‘Fase’, ‘Rosas’ of ‘Elena’s Aria’, de durf van een choreografe die haar repertoire herbekijkt terwijl ze tegelijkertijd andere terreinen verkent in gezelschap van een verbluffende jonge danser, het zichzelf blootstellen van een artieste die als avant-gardistisch en intellectueel wordt gecatalogiseerd en haar imago door elkaar schudt zoals Brel dat ooit deed.”

Le Soir

“Met durf voor humor en een zekere theatrale flair is ‘Brel’ een onclassificeerbare, gedurfde en verrassende voorstelling: een anderhalf uur durend chansonrecital, een dansvoorstelling die jeugd en ervaring, virtuositeit en soberheid, farce en minimalisme combineert. Solal Mariotte slaagt erin zijn eigen universum tot leven te brengen, terwijl hij op meesterlijke wijze in dialoog gaat met zijn partner, die, op Breliaanse wijze, zou kunnen zeggen: ‘Je danse, persiste et signe, je m’appelle Anne Teresa De Keersmaeker’”

Le Soir

“Een prachtig duo/trio – Brel is aanwezig in de carrière via zijn woorden – en een mooie overdracht tussen generaties: je verlaat de voorstelling verkwikt, alsof een denkbeeldige noordelijke wind de carrière van Boulbon heeft doorwaaid.”

La Provence

FR

« ‘Brel’ est un spectacle atypique dans l’œuvre (récente) de De Keersmaeker, et c’est précisément ce qui le rend si surprenant. C’est à la fois un regard personnel d’une danseuse qui vieillit sur un temps révolu – avec quelques clins d’œil aux mouvements de bras de son célèbre début ‘Fase’ – et l’œuvre d’une artiste qui continue à expérimenter et à jouer. »

****** De Standaard**

« Sur la musique de Jacques Brel, Anne Teresa De Keersmaeker danse la biographie de sa vie. »

****** De Standaard**

« ‘Brel’ est devenu une production surprenante et personnelle, dans laquelle De Keersmaeker échange son sérieux contre des traits d’esprit et de l’humour, et semble libérée lorsqu’elle danse. »

****** De Standaard**

« Pour le dire avec sa spirale bien-aimée : elle tourne cette fois dans la direction opposée, non pas vers la cérébralité, mais vers une ouverture émotionnelle, l’autodérision et une insouciance joueuse. »

e-cetera

« Dans le spectacle ‘Brel’, l’élan vital du chanteur belge tourbillonne sur le plateau. »

****** De Volkskrant**

« Aux côtés de breakdancer Solal Mariotte, Anne Teresa De Keersmaecker se réinvente une fois de plus. »

Theaterkrant

« Passé, présent, futur. Le spectacle incarne le rôle modeste que la beauté artistique peut encore jouer. »

Theaterkrant

« La petite silhouette élancée de la chorégraphe mondialement connue, âgée de 65 ans, émeut, comme si, avec son large costume masculin, elle avait aussi abandonné sa persona publique. »

******* NRC**

« Dans 'Brel', Anne Teresa De Keersmaecker fait preuve de courage en se montrant sous un tout autre jour, sans se renier elle-même ni contribuer à (re)canoniser Brel. »

******* NRC**

« Les thèmes amour, mort, danse, temps et vieillesse surfilent la pièce et ouvrent les bras à un album d'images cruellement sentimentales. Un arc narratif massif chez Brel dont on mesure au fil du spectacle combien il peut peser magnifiquement lourd. »

Le Monde

« Si Anne Teresa crée 'BRE'L en duo avec Solal Mariotte, c'est pour montrer d'elle quelque chose de nouveau : sa vulnérabilité. Qui est un peu la nôtre pour peu qu'on accepte de laisser resurgir la manière dont, depuis l'enfance, certains tubes nous permettent de mesurer le temps. On peut penser que Brel, qui a magnifiquement armé sa poésie contre le jeu des apparences, aurait adoré ce parti pris d'une légère inconvenance que la chorégraphe revendique en venant aujourd'hui danser ses chansons. »

Le Figaro

« Brel a célébré l'amour, la fête et l'amitié, la vie... Et s'est inquiété aussi beaucoup de la mort. Ce très beau spectacle, où la grande chorégraphe partage son amour de la musique populaire, qui fait danser, avec un tout jeune homme, vibre de toutes ces émotions mêlées. La danse y accompagne la fuite du temps... »

Télérama

« Plutôt que de la nostalgie, on y voit un regain d'énergie, un nouveau pied de nez de la sale gamine de 'Fase', 'Rosa's ou 'Elena's Aria', l'audace d'une chorégraphe revisitant son répertoire tout en osant explorer d'autres territoires en compagnie d'un jeune danseur époustouflant, la mise en danger d'une artiste cataloguée comme avant-gardiste et intellectuelle qui bouscule son image comme Brel le fit en son temps. »

Le Soir

« Osant l'humour et un certain côté théâtral, 'Brel' est un spectacle inclassable, gonflé, inattendu, un récital de chanson d'une heure et demie, un spectacle de danse alliant jeunesse et expérience, virtuosité et sobriété, farce et minimalisme. Un spectacle dans lequel Solal Mariotte parvient à faire vivre son univers tout en dialoguant magistralement avec sa partenaire qui pourrait affirmer, à la façon de Brel : Je danse, persiste et signe, je m'appelle Anne Teresa De Keersmaecker ! »

Le Soir

« Un beau duo/trio – Brel est là dans la carrière à travers ses mots-, et une belle transmission entre générations : on en sort revigoré par un vent du nord imaginaire qui a balayé la carrière de

Boulbon. »

La Provence

ENG

“ ‘Brel’ is an atypical piece within De Keersmaecker’s (recent) body of work, and that’s exactly what makes it so surprising. It is both a personal reflection by an ageing dancer on a time that has passed – with subtle references to the arm movements from her iconic debut ‘Fase’ – and the work of an artist who continues to experiment and to play.”

**** **De Standaard**

“Set to the music of Jacques Brel, Anne Teresa De Keersmaecker dances the biography of her life.”

**** **De Standaard**

“ ‘Brel’ has become a surprising and personal production, in which De Keersmaecker trades her seriousness for wit and humour, and appears liberated when she dances.”

**** **De Standaard**

“To put it in terms of her beloved spiral: this time she turns in the opposite direction, not toward cerebral abstraction but toward emotional openness, self-mockery, and carefree playfulness.”

e-cetera

“In the dance performance ‘Brel’, the life force of the Belgian chansonnier sweeps across the stage.”

**** **De Volkskrant**

“Alongside former breakdancer Solal Mariotte, Anne Teresa De Keersmaecker once again reinvents herself.”

Theaterkrant

“Past, present, future. The performance fulfils the modest role that artistic beauty can still play.”

Theaterkrant

“The small, slender figure of the world-renowned 65-year-old choreographer moves deeply, as if, with her loose men’s suit, she had also shed her public persona.”

***** **NRC**

“In ‘Brel’, Anne Teresa De Keersmaecker shows real courage by revealing a completely different side of herself, without betraying who she is or further canonising Brel.”

***** **NRC**

“The themes of love, death, dance, time and old age stitch together the piece, opening up to a series of heartbreakingly sentimental images. This was a massive narrative arc in Brel’s work, and as the show goes on, its weight is deeply felt.”

Le Monde

“If Anne Teresa creates ‘BREL’ as a duet with Solal Mariotte, it’s to show something new about herself: her vulnerability. A vulnerability that also belongs to us, if we allow ourselves to reconnect with how certain songs have helped us measure time. One might imagine that Brel, who so brilliantly armed his poetry against the game of appearances, would have loved this slightly irreverent stance the choreographer takes by choosing to dance to his songs today.”

Le Figaro

“ ‘Brel’ celebrated love, festivity and friendship, life itself... while also worrying deeply about death. This very beautiful performance — where the great choreographer shares her love of popular, dance-inducing music with a very young partner — resonates with all these intertwined emotions. The dance becomes a companion to the passing of time...”

Télérama

“Rather than nostalgia, what we see is a renewed surge of energy — another cheeky wink from the rebellious girl of ‘Fase’, ‘Rosas’ or ‘Elena’s Aria’ — the boldness of a choreographer revisiting her repertoire while daring to explore new territories alongside a breathtaking young dancer; the risk-taking of an artist often labelled avant-garde and cerebral who shakes up her image, just as Brel once did.”

Le Soir

“Daring to embrace humour and a touch of theatricality, ‘Brel’ is an unclassifiable performance — bold, unexpected, part one-and-a-half-hour chanson recital, part dance piece blending youth and experience, virtuosity and restraint, farce and minimalism. A performance in which Solal Mariotte manages to bring his own world to life while engaging magnificently with his partner, who could well echo Brel and declare: ‘Je danse, persiste et signe, je m’appelle Anne Teresa De Keersmaeker !’”

Le Soir

“A beautiful duo/trio — with Brel present throughout the quarry in his words — and a touching transmission between generations: one leaves invigorated, as if swept up by an imaginary northern wind drifting through the Boulbon quarry.”

La Provence